

Doina vântului de seară

Agafia

Șoaptă tristă, vâl de pară,
Seara-ncet în trup coboară,
Tremur de iluzii frânte,
Plâns de păsări să mă cânte.

Pe sub aripi de furtună,
Timpul țărâna-mi adună.
Obosit gândul s-apeacă,
Sfarmă clipa să nu treacă,

Peste vis, peste hotar,
Steie chiar și cu amar.
În veșmânt de neagră iarbă,
Să mă duc nu-mi este grabă,

Unde vântul nu m-ajunge
Și nici luna nu m-o plânge.
Curgea-voi... să curg atunci
Prin izvoare pe sub lunci,

Pe sub fir de verde iarbă,
Nimeni de-am fost nu-ntreabă,
Doar corbii or bate clopot,
Peste mine-o cade ropot,

Uitarea... uita-voi toate,
Clipele nu m-or socoate.
Nici în piatră nici în lemn,
N-oi avea de-atunci însemn.

Clocoti-voi clocoti
Când dorul se va roti,
În alt drag și altă dragă,
Rostuind o lume-ntreagă.

Doina vântului de seară
Peste mine-o curge iară.